

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 136/18

Luxembourg, 20. september 2018

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-497/17
Œuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'Agriculture et
de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de
la qualité (INAO)

Generalni pravobranilec N. Wahl Sodišču predlaga, naj presodi, da se za proizvode iz živali, ki so bile usmrčene v obrednem zakolu brez predhodnega omamljanja, lahko pridobi evropski znak „ekološka pridelava“

Francosko združenje Œuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA) je leta 2002 ministru za kmetijstvo in prehrano predlagalo, naj se pri oglaševanju in pakiranju zrezkov iz mletega govejega mesa, ki so bili certificirani kot „halal“ in ki so bili proizvedeni iz živali, zaklanih brez predhodnega omamljanja, prepove uporaba oznake „ekološka pridelava“ (v nadaljevanju: AB). Zadevni certifikacijski organ, Ecocert, je ta predlog zavrnil z odločbo z molkom, sodišče, pristojno za razglasitev ničnosti sklepa o zavrnitvi, pa tožbi združenja OABA ni ugodilo. Cour administrative d'appel de Versailles (višje upravno sodišče v Versaillesu, Francija), ki odloča o sporu, Sodišče sprašuje, ali je veljavna pravila prava Unije – ki izhajajo zlasti iz uredbe o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov¹ in njene izvedbene uredbe² ter uredbe o zaščiti živali pri usmrtnosti³ – treba razlagati tako, da dovoljujejo ali prepovedujejo podelitev evropskega znaka „AB“ proizvodom iz živali, ki so bile obredno zaklane brez omamljanja.

Generalni pravobranilec Nils Wahl v današnjih sklepnih predlogih že uvodoma zavrne možnost, da gre pri nemožnosti združevanja certifikatov „halal“ in „AB“ za napad na svobodno izražanja vere. Po njegovem mnenju možnost uživanja izdelkov, ki imajo oba certifikata, sama po sebi ne zadeva prakticanja „verskega obreda“. Dejstvo, da ni mogoče imeti mesa, ki ima znak „AB“ in ki izvira iz zakola, pri katerem ni bilo prehodnega omamljanja, namreč ne vpliva na verske predpise, saj ti ne zahtevajo, da se uživajo samo proizvodi iz ekološke pridelave. Generalni pravobranilec pojasnjuje, da ne obstaja pravica do dostopa do proizvodov z znakom „AB“.

Generalni pravobranilec tudi meni, da Sodišču ni postavljeno vprašanje, ali sta certifikata „AB“ in „halal“ združljiva, ampak ali se certifikat „AB“ lahko izda za proizvode iz živali, ki so bile zaklane brez predhodnega omamljanja. Certifikat „halal“ namreč za zdaj le malo pove o dejansko uporabljeni metodi zakola, saj ni enotnosti praks, ki jih izvajajo certifikacijski organi za „halal“ v državah članicah. Tako je po mnenju generalnega pravobranilca vprašanje treba preučiti ob upoštevanju zahteve po spoštovanju visokih standardov dobrega počutja živali ter standardov glede ekološke vzreje živali in zakola živali.

V zvezi z ekološkimi proizvodi generalni pravobranilec poudarja, da za njih veljajo strožji predpisi glede proizvodnje kot za neekološke proizvode. V zvezi s tem opozarja, da je Sodišče poudarilo pomen, ki ga je treba dati ciljem varnosti živil in varstva potrošnikov, da se ohrani zaupanje potrošnikov v proizvode, označene kot ekološki proizvodi. Vendar pa so ustrezni predpisi dokaj

¹ Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL 2007, L 189, str. 1).

² Uredba Komisije (ES) št. 889/2008 z dne 5. septembra 2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora (UL 2008, L 250, str. 1).

³ Uredba Sveta (ES) št. 1099/2009 z dne 24. septembra 2009 o zaščiti živali pri usmrtnosti (UL 2009, L 303, str. 1).

skopi glede standardov, ki se morajo uporabiti za zakol živali, in ne prepovedujejo zakola brez omamljanja, saj zahtevajo le, da se mora vsako trpljenje med zakolom kar najbolj zmanjšati.

Če je – v skladu z uredbo o zaščiti živali pri usmrčitvi – zakol po omamljanju določen kot načelo, pa je izjema določena za obredni zakol živali brez omamljanja pod pogoji, ki zagotavljajo omejitve trpljenja živali. Za ta načina zakola je treba sprejeti potrebne ukrepe, da se prepreči bolečina ter da se kar najbolj omejita strah in trpljenje živali. Generalni pravobranilec dodaja, da uredba o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov ter njena izvedbena uredba – čeprav ne določata ničesar glede vprašanja uporabe metode zakola brez omamljanja – ne določata nobenih pogojev glede omamljanja pred usmrčitvijo, ki bi upravičevali oznako „AB“; zato torej ne moreta izključiti prakse obrednega zakola. Po mnenju generalnega pravobranilca ni mogoče šteti, da je odsotnost navedb v teh besedilih naključna, zlasti ker je to vprašanje že dolgo znano in priznано v besedilih, ki urejajo zakol živali.

Zato generalni pravobranilec – ob uporabi svojega razlogovanja za certifikata „košer“ in „halal“ – meni, da bi bil zaradi nezdržljivosti obrednega zakola in znaka „AB“ dodan pogoj, ki ga obstoječi predpisi ne določajo, ter da bi se dostop potrošnikov do proizvodov košer in halal omejil na zagotovila, ki jih glede kakovosti in varnosti živil ponuja znak „AB“.

Zato generalni pravobranilec Sodišču predlaga, naj presodi, da uredba o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov ter uredba o zaščiti živali pri usmrčitvi ne prepovedujeta podelitve evropskega znaka „AB“ za proizvode iz živali, ki so bile usmrčene v obrednem zakolu brez predhodnega omamljanja, opravljenem pod pogoji, določenimi v drugonavedeni uredbi.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začinjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepa je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793